

การพัฒนาผ้าพสกนิกราช: สืบต่อจากผ้าไหมมัดหมี่บาติก: กรณีศึกษา ลวดลายศิลปะขอมจากปราสาทศีขรภูมิ

Development of Household Textiles from Batik Silk: A Case Study of the Motif of Ancient Khmer Art at Sikkhoraphum Castle

สุดาภาณุ์ แยนดี*

*นักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เคหะลิ้งทองจากผ้าไหมมัดหมี่บาติกที่มีลวดลายศิลปะขอมจากปราสาทศีขรภูมิ และศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เคหะลิ้งทอง กลุ่มอายุ 20-50 ปี ในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และล้วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามล้วนให้คะแนนเป็น เพศหญิง มีอายุในช่วง 31-35 ปี สถานภาพสมรส รายได้ 15,000-25,000 บาท การศึกษาระดับปริญญาตรี และเคยใช้ ผลิตภัณฑ์เคหะลิ้งทองผ้าไหม ความสนใจซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมประเภทชุดทำงานมากที่สุด การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เคหะลิ้งทองเพื่อใช้เป็นของฝาก/ของที่ระลึก ความชอบล้วนตัวเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อ โดยมีประโยชน์ใช้สอย เป็นประเด็นในการเลือกผลิตภัณฑ์ ความพึงพอใจของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์เคหะลิ้งทองจากผ้าไหมมัดหมี่บาติกทั้ง 3 ชนิด คือ หมอนอิง โคมไฟ ผ้าคาดเตียง พ布ว่า มีความพึงพอใจด้านรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยโดยรวมในระดับ มาก และด้านลวดลาย ลีน ราคาในระดับมาก เช่น กัน การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หมอนอิงมากที่สุด ล้วนชุดผลิตภัณฑ์ หากมีจำหน่ายจะเลือกซื้อลวดลายนกยูง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการซื้อขายคือ ความชอบคล้องของลวดลาย

Abstract

This study aims to develop household textiles from Surin Batik silk with pattern of Ancient Khmer Art at Sikkhoraphum Castle and to study customers' satisfaction of household textiles. The population was 400 assessors within the age range of 20-50 years in Surin province. The research instrument was questionnaire. Data were statistically analyzed for Percentage, Mean and Standard Deviation. Results showed that the majority of respondents were females, with ages around 31-35 years old. Most of them were married and had income of 15,000-25,000 baht. Most got Bachelor's degree and used to use household silk textile. Working clothe was the most purchased category. Most household textiles were purchased as souvenirs. Personal preference was the initial motivation for purchase decisions and utilization was the key factor for selecting a product. Regarding onsumers' satisfaction in 3 types of household textiles from Mudmee Batik silk - cushion, lamp and bed cloth – it was found that satisfaction in style, pattern, colour, price and utilization were in similar high level. Cushion was the most purchased household textile. Peacock was the most favorite pattern and consistency of the pattern was the most important factor for purchasing. Cushion was the household textile that the consumers decided to purchase most. The peacock pattern was the most liking and the consistency of the pattern was the important factor for purchasing.

คำสำคัญ : เทคนิคทาเทียน เคหะลิ้งทอง ศิลปะขอม ลวดลายหอ ผ้าไหมมัดหมี่บาติก

Keywords : Waxing Technique, Household Textile, Ancient Khmer Art, Weaving Pattern, Mudmee Batik Silk

* ผู้รับผิดชอบงานบริษัทนี้ อีเล็กทรอนิกส์ sudakan.y@hotmail.com โทร. 08 6500 8122

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ใหม่ไทยเป็นผลิตภัณฑ์เล่นໃยบธรรมชาติชนิดหนึ่งที่สามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศไทย โดยเฉพาะตลาดในประเทศในส่วนของนักท่องเที่ยวติดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 3,000 ล้านบาท (ข้อมูลสถิติจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2545/2546) ซึ่งรายได้ดังกล่าวจะกระจายไปสู่ชุมชนที่ประกอบอาชีพหม่อนไหมได้อย่างแท้จริง เพราะผลิตภัณฑ์ใหม่ไทยส่วนใหญ่เป็นผลิตในลักษณะของหัตถกรรมที่มีการผลิตในชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการพัฒนากระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ใหม่ไทยเพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่เกษตรกรในชุมชนอย่างไรก็ตาม ความต้องการของตลาดผู้บริโภคในปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันในเชิงการค้าเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับกระบวนการผลิตโดยการบริหารจัดการเทคโนโลยี การผลิตให้เป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ไทยเพื่อให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพและลอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (สมหญิง ชูประยูร, 2550)

ใหม่เป็นเล่นໃยบธรรมชาติจากลัตัวที่มีความสวยงามเป็นพิเศษอยู่ในตัว ดังนั้น เมื่อถูกออกแบบแล้วจะได้ผ้าที่สวยงามเป็นเงา นอกจากความสวยงามในส่วนใหม่แล้วบรรพชนในอดีตยังได้ช่วยกันสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมที่วิจิตรพิสดารให้เกิดขึ้นบนผ้าใหม้อีกด้วย ศิลปะอันงามวิจิตรนี้ทำให้เกิดเทคนิคการทอและลดลายบนพื้นผ้าใหม่แบบต่าง ๆ มากมาย เช่น ผ้าพื้น ผ้าลายทางหรือลายตาราง ผ้าหางกระรอก ผ้ายกดอก ลายดอกพิกุล เป็นต้น ปัญหาที่พบคือ การนำผ้าใหม่สู่ตลาดมาร์ทเป็นผลิตภัณฑ์

ผ้าลายน้ำไหล ผ้าแพรวา และผ้ามัดหมี ซึ่งใช้เทคนิคในการทอแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ชนเผ่าได้สร้างสรรค์เพื่อให้พวกเราได้สืบทอดต่อมานถึงปัจจุบัน

“สุรินทร์ถิ่นสวรรค์ แหล่งสร้างสรรค์ ตระการตาเมืองผ้าไหม ฝักใฝ่ประเพณี มากมีประลักษณ์ งามพร้อมมรดกไทย อนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมงดงามตา” ข้อความดังกล่าวบ่งบอกถึงลักษณะของจังหวัดสุรินทร์นั้นก็จากประวัติศาสตร์จากอดีตสู่ปัจจุบันอย่างยาวนาน โดยเฉพาะเรื่องผ้าไหม สุรินทร์เป็นแหล่งผลิตผ้าไหมชั้นยอดกรุงทั้งในปี พ.ศ. 2546 หมู่บ้านท่าส่องซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งผลิตผ้าไหมในจังหวัดสุรินทร์ ได้รับคัดเลือกให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวเลือกให้กับผู้นำประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมเขตการค้าเอเชียและแปซิฟิก (เอเปค) ซึ่งประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดประชุม

จากชื่อเลียงของผ้าไหมสุรินทร์ ผู้ศึกษาได้ความสนใจพุทธิกรรมการใช้ผ้าไหมของประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ จึงลังเกตพุทธิกรรมการซื้อและลองถามความคิดเห็นที่มีต่อผ้าไหมจากลูกค้าของร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ความนิยมใช้ผ้าไหมในแหล่งผลิตกลับมีกำกัดโดยลูกค้าส่วนใหญ่เห็นว่า ผ้าไหมของสุรินทร์เหมาะสมกับชีวิตริมแม่น้ำและผู้สูงอายุ เพราะมีรูปแบบแนวอนุรักษ์มากกว่าการผสมผสาน อีกทั้งปัญหาด้านการออกแบบลดลายซึ่งปัจจุบันยังเป็นลดลายที่มีมาตรฐานเป็นลักษณะเฉพาะของผ้าท้องถิ่น เช่น มัดหมีโอล มัดหมีอัมปรม ลายโคงลายขอ ลายสมอ อันดูซึม มัดหมีลายต่าง ๆ หรือจองชิน ผ้ายกดอก ลายดอกพิกุล เป็นต้น ปัญหาที่พบคือ การนำผ้าไหมสู่ตลาดมาร์ทเป็นผลิตภัณฑ์

ต่าง ๆ ยังมีจำกัด ส่วนใหญ่ผลิตเป็นเครื่องแต่งกาย ผ้าคลุมไหล่ เนคไท ผ้าพันคอ ซึ่งไม่สนองความต้องการใช้ให้หลากหลาย ดังนั้น การใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในขั้นตอนการทอเพื่อให้เกิดลวดลายที่สวยงาม แปลกใหม่ แต่ยังสามารถอนุรักษ์ลายผ้าโบราณไว้ได้มาทำเป็นผลิตภัณฑ์เคหะลีฟท์ จึงเป็นทางเลือกใหม่สำหรับการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าไหม มัดหมี่สุรินทร์ให้ยั่งยืนยิ่งขึ้น

ผ้าบาติกหรือผ้าปาเตะเป็นคำที่ใช้เรียกผ้าชนิดหนึ่งที่มีวิธีการทำโดยใช้เทียนปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสีและใช้วิธีการแต้มรับาย หรือย้อมในส่วนที่ต้องการให้ติดสี ผ้าบาติกบางชิ้นอาจจะผ่านขั้นตอนการปิดเทียน แต้มสี รับายสี และย้อมลีนบับเป็นลิบ ๆ ครั้งส่วนผ้าบาติกอย่างง่ายอาจทำการเขียนเทียนหรือพิมพ์เทียนแล้วจึงนำไปย้อมสีที่ต้องการ คำว่า บาติก (Batik) หรือปาเตะเดิมเป็นคำในภาษาชวาใช้เรียกผ้าที่มีลวดลายที่เป็นจุด ๆ คำว่า “ติก” มีความหมายว่า เล็กน้อยหรือจุดเล็ก ๆ มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าติ๊กหรือตาริติก ดังนั้น คำว่า บาติก จึงมีความหมายว่า ผ้าที่มีลวดลายเป็นจุด ๆ ต่าง ๆ แหล่งกำเนิดของผ้าบาติกมาจากไหนยังไม่เป็นที่ยุติ นักวิชาการชาวญี่ปุ่นหลายคนเชื่อว่ามีในอินเดียก่อน แล้วจึงแพร่หลายเข้าไปในอินโดนีเซีย (ประวัติผ้าบาติก, 2556) รวมถึงประเทศไทยที่มีการนำลวดลายผ้าที่มาจากความคิดจินตนาการมาทำผ้าบาติกบนผ้าไหมส่วนมากจะเป็นการเขียนลวดลายแล้วทำเพ้นท์สีตามลวดลายที่ได้รับการออกแบบ

ผู้ศึกษาสนใจลวดลายคิลปะจากสถาบันต่างๆ ขอມีเบรนในแหล่งต่าง ๆ เช่น ปราสาทหิน รูปปั้นภาพถ่าย สถาบันต่างๆ ที่มีความหลากหลาย แต่ยังคงไว้ด้วยอารยธรรมที่เกิดจากความเชื่อมโยง

ระหว่างคิลปะของไทยอย่างสวยงามจึงนำลวดลายจากคิลปะตั้งกล่าวมาผลิตผ้าไหมมัดหมี่ร่วมกับเทคนิคการทำเทียนบนเส้นไหม ก่อนนำไปทอเป็นผ้า สำหรับทำผลิตภัณฑ์เคหะลีฟท์ที่ผู้ศึกษาได้ออกแบบ เพื่อล้างมูลค่าเพิ่มแก่ผ้าไหม มัดหมี่นาฏก รูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างไปจากเดิม อันเป็นการสร้างงานสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่มของผ้าไหมมัดหมี่สุรินทร์อย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เคหะลีฟท์จากผ้าไหมมัดหมี่สุรินทร์ด้วยเทคนิคนาฏกที่มีลวดลายคิลปะของปราสาทศีรภูมิ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เคหะลีฟท์จากการผ้าไหมมัดหมี่นาฏก

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

1.3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประเมินความพึงพอใจผลิตภัณฑ์เคหะลีฟท์ ช่วงอายุระหว่าง 20-50 ปี ในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane. 1973, อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จำรูญ. 2544)

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.2.1 คิลปะของที่ใช้ คือ ปราสาทศีรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อหาแนวทางในการสร้างสรรค์ลวดลายผ้าແบงเป็น 3 ลวดลาย คือ ลวดลายพร洱ไน ลวดลายนกยูง ลวดลายใบหนาคน

1.3.2.2 ผ้าที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอ คือ ผ้าไหมมัดหมีบาติก

1.3.2.3 เลือกพัฒนาเฉพาะผ้าไหมมัดหมีสุรินทร์

1.3.2.4 เลือกใช้การทางเทียนของขั้นตอนการผลิตผ้าบาติกมาใช้เป็นเทคนิคการทำผึ้นผ้าแต่ไม่สามารถกำหนดลดลายของการแตกเทียนได้

1.3.2.5 ออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติก 3 แบบ ได้แก่ หมอนอิง โคมไฟ ผ้าคาดเตียง

1.3.3 ตัวแปร

ตัวแปรดัน คือ ผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติก ประกอบด้วย หมอนอิงโคมไฟ ผ้าคาดเตียง ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้บริโภค

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติกรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยที่หลากหลาย

1.5.2 ได้ผ้าไหมลดลายแปลกใหม่ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างกระบวนการมัดหมีร่วมกับเทคนิคการทางเทียนของขั้นตอนการผลิตผ้าบาติก แต่ยังคงอนุรักษ์ศิลปะขอมและการทอดผ้าไหมมัดหมีสุรินทร์

1.5.3 ได้เทคนิคใหม่ที่ผสมผสานระหว่างการมัดหมีและการทางเทียนแบบบาติกในการทำผ้าไหมมัดหมีบาติก

1.5.4 ผู้บริโภค มีทางเลือกในการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีสุรินทร์

2. วิธีการศึกษา

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติก: กรณีศึกษาลวดลายศิลปะขอมจากปราสาทศีรชรูปมีเพื่อใช้ในการออกแบบ เป็นการศึกษาและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 ผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติก จำนวน 3 รูปแบบ ๆ ละ 3 ลวดลาย รวม 9 ผลิตภัณฑ์

2.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติกโดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติกในพื้นที่เขตจังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องลึงทอจากผ้าไหมมัดหมีบาติก ทั้ง 3 รูปแบบ คือ หมอนอิง ผ้าคาดเตียง และโคมไฟ

2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 การออกแบบลวดลายที่มาจากอิฐพิลศิลปะขอม

1) ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากตำราเอกสารและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบा�ติก

2) ออกแบบลายทอที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะของลำไหส์หรับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมลีบีติก 3 รูปแบบ ๆ ละ 5 ลาย รวม 15 ลาย เล่นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานศึกษาให้เลือกรูปแบบละ 1 ลาย

3) ออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบा�ติก จำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ หมอนอิง โคมไฟ และผ้าคาดเตียง แบบละ 5 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานศึกษาให้เลือกกลุ่มละ 1 แบบ

4) กระบวนการทำผึ้นผ้าไหมมัดหมีบაติก ผู้ศึกษาทำการผลิตผึ้นผ้าโดยการใช้เส้นไหมที่ผ่านการมัดหมีแล้วข้อมือตามลีตามกระบวนการมัดหมีของผ้าไหมสุรินทร์ไม่อ้อมเลี้ยวจำเส้นไหมดังกล่าวไปทางเทียนลงในส่วนที่ต้องการบนเส้นไหมเป็นเทคนิคที่สร้างลวดลายใหม่ ที่ผสมผสานระหว่าง 2 เทคนิคเข้าด้วยกัน จากนั้นนำเส้นไหมไปย้อมเย็น และทำการต้มลอกเทียนเส้นไหมที่ผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วจะถูกนำมาราบเส้นพู่ในกราฟฟิคให้เกิดเป็นลายทอที่สวยงาม จากกระบวนการดังกล่าวทำให้ได้ผึ้นผ้า 3 ลาย

2.2.2 การสร้างแบบสอบถาม

วิธีการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1) ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจาก ตำราเอกสารและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมมัดหมีบაติก และความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบაติกโดยกำหนดเกณฑ์ประเมินค่าดัชนีระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบაติก 5 ระดับ แปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินของบุญชุม ครุลีละอุด (2545: 99-100) ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	คะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00
พึงพอใจมาก	คะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50
พึงพอใจปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50
พึงพอใจน้อย	คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50
พึงพอใจน้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50

2.3 วิธีดำเนินการศึกษา

2.3.1 ศึกษาขั้นตอนการผลิตผ้าบაติกมา彷สมผลงานกับการมัดหมีบนเส้นไหม

2.3.2 ศึกษาหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบაติกซึ่งประกอบไปด้วย หมอนอิง โคมไฟ ผ้าคาดเตียง

2.3.3 กลุ่มผู้ประเมินผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากผ้าไหมมัดหมีบაติก เป็นผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ผ้าไหมสุรินทร์ตามสถานที่เก็บข้อมูลซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดสุรินทร์

2.3.4 เวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-ตุลาคม 2555

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก การศึกษาเป็นขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ผู้ศึกษานำผลิตภัณฑ์เคหะลีงทอจาก ผ้าไหมมัดหมีบatic เข้าพบเจ้าของกิจการหรือ ตัวแทนร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 5 ดาวของจังหวัดลุรินทร์ แลกแบบสอบถามและ เก็บกลับด้วยตนเอง

2.4.2 ผู้ศึกษาลงพื้นที่ในชุมชนต่าง ๆ โดย ประสานงานกับผู้นำชุมชนด้วยตนเองเพื่อทำการ แจกแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมายที่มีการรวมกลุ่ม กันทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน เช่น ประชุมหมู่บ้าน ประชุมกองทุนหมู่บ้าน กลุ่มแม่บ้าน ฯลฯ และ เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง

2.4.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ ในแบบสอบถาม พบร้า มีความสมบูรณ์ทั้ง 400 ชุด เนื่องจากผู้ศึกษาได้นำผลิตภัณฑ์เคหะลีงทอ ต้นแบบทั้ง 3 ชนิด คือ หมอนอิง ผ้าคาดเตียง และ โคลมไฟ ไปให้กลุ่มเป้าหมายพิจารณาประกอบการ ตอบแบบสอบถามและตอบข้อซักถามจากกลุ่ม เป้าหมายถึงประเด็นต่าง ๆ ในแบบสอบถามให้มี ความชัดเจนเข้าใจตรงกันตามวัตถุประสงค์ของ การศึกษาที่วางแผนไว้

2.4.4 จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยใช้วิธีทาง สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วน บุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยการหาค่าร้อยละ

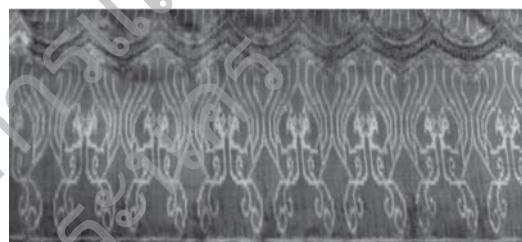
2.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของ ผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เคหะลีงทอจากผ้าไหม มัดหมีบatic โดยการใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

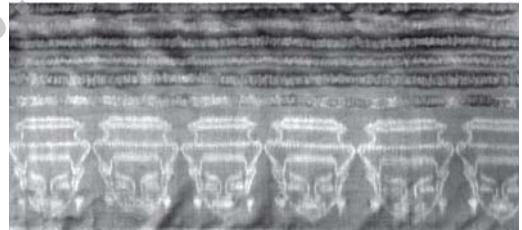
3.1 ผลลัพธ์ที่ได้จากการสำรวจ

จำนวน 3 ลวดลาย ดังนี้

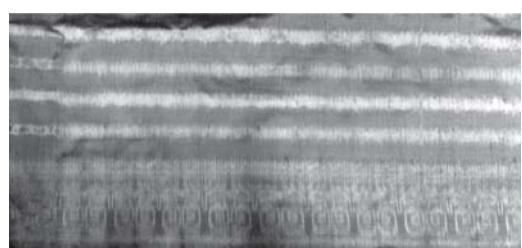
1) ผ้าไหมมัดหมีบatic ลวดลายพรรรณไม้

2) ผ้าไหมมัดหมีบatic ลวดลายนกยูง

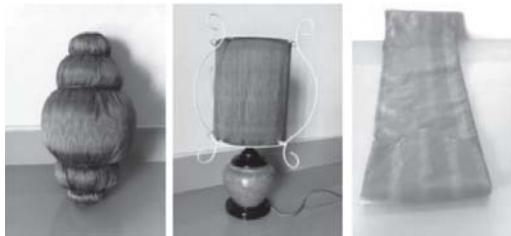

3) ผ้าไหมมัดหมีบatic ลวดลายใบหน้าคน

3.2 การผลิตพลิตภัณฑ์เคหะส่งกอจากผ้าไหม

มัดหมายบatic ก ได้ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหมมัดหมายบatic ลดลายพรรณไม้

2) ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหมมัดหมายบatic ลดลายนาฏย

3) ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหมมัดหมายบatic ลดลายใบหนาคน

3.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภค ก ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เคหะส่งกอจากผ้าไหมมัดหมายบatic ในเขตจังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.25 มีอายุในช่วง 31-35 ปี ร้อยละ 34.75 สถานภาพสมรส ร้อยละ 49.25 มีรายได้ 15,000-25,000 บาท ร้อยละ 57.75 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50.00

3.3.2 การใช้ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหม และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ และการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เคหะลิ่งทอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยใช้เคหะลิ่งทอกผ้าไหม ร้อยละ 65.25 รองลงมา คือ เคยซื้อเคหะลิ่งทอกผ้าไหม ร้อยละ 34.75 เคยใช้ เคยซื้อ หรือสนใจจะซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม ประเทศไทยทำงาน ร้อยละ 43.25 ชุดล้ำลอง ร้อยละ 30.00 ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอก ร้อยละ 26.75 เลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหมสุรินทร์เพื่อใช้ ในโอกาสของฝากของที่ระลึก ร้อยละ 42.25 เป็น ตัวแทนจำหน่าย ร้อยละ 22.75 ตกแต่งบ้าน ร้อยละ 18.25 ตกแต่งหน้าร้าน ร้อยละ 16.75 แรงจูงใจ ในการตัดสินใจซื้อความชอบส่วนตัว ร้อยละ 29.00 ความจำเป็นที่ต้องใช้งาน ร้อยละ 26.75 ความ เหมาะสมของราคา ร้อยละ 20.00 ตามแบบของ เพื่อน ร้อยละ 13.50 ตามแบบจากนิตยสาร ร้อยละ 10.75 ประเดิมการเลือกผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอก ผ้าไหมสุรินทร์ประโยชน์ใช้สอย ร้อยละ 23.00 ความสวยงาม ร้อยละ 20.75 ลีสัน ร้อยละ 20.00 ลดลาย ร้อยละ 13.75 ราคา ร้อยละ 12.50 รูปทรง ร้อยละ 10.00

3.3.3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ ผลิตภัณฑ์เคหะลิ่งทอกจากผ้าไหมมัดหมายบatic ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

1) ด้านรูปแบบและประโยชน์ใช้สอย
พบว่า ความพึงพอใจรูปแบบของหมอนอิงรายช้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) ความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยรายช้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) รูปแบบของคอมไฟรายช้อโดย รวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) ความสวยงามและ ประโยชน์ใช้สอยรายช้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) ผ้าคาดเตียงรายช้อโดยรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 3.95$) ความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยรายข้อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$)

2) ด้านความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์ด้านลวดลาย สีสัน และราคา พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมในผลิตภัณฑ์มีมอนอิงด้านลีสันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) ด้านลวดลายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) และด้านราคาที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) ผลิตภัณฑ์โคงไม้ไฟ ด้านลีสันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) ด้านลวดลายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ด้านราคาน้ำที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) ผลิตภัณฑ์ผ้าคาดเตียงด้านลีสันอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) ด้านลวดลายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) ด้านราคาน้ำที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

3) การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิกทั้ง 3 ชนิด คือ หมอนอิง ผ้าคาดเตียง และโคงไม้ไฟ เมื่อผลิตภัณฑ์วางจำหน่าย คิดว่าซื้อ ร้อยละ 90.75 ไม่ซื้อ ร้อยละ 9.25 ผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิกชนิดที่สนใจซื้อมากที่สุด คือ หมอนอิง ร้อยละ 67.50 โคงไม้ไฟ ร้อยละ 19.50 ผ้าคาดเตียง ร้อยละ 13.00 หากมีชุด ผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิกอันประกอบด้วย หมอนอิง ผ้าคาดเตียง และโคงไม้ไฟ วางจำหน่ายเป็นชุดลินค้าคิดว่าจะตัดสินใจซื้อร้อยละ 53.50 ไม่ซื้อ ร้อยละ 46.50 ชุดผลิตภัณฑ์ จากลวดลายที่สนใจซื้อมากที่สุด คือ ลวดลายนกยูง ร้อยละ 48.50 ลวดลายพรมไม้ ร้อยละ 30.00 ลวดลายใบหน้าคน ร้อยละ 21.50 ปัจจัยที่ส่งผลให้ท่านเลือกซื้อชุดผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิก คือ ความสอดคล้องของลวดลายที่สนใจซื้องาน ผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 56.75 ราคาเฉลี่ยต่อชิ้นงาน

ลดลง ร้อยละ 43.25

4. สรุป

4.1 อกปรายผล

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิก: กรณีศึกษาลวดลายศิลปะของจากปราสาทศรีภูมิเพื่อใช้ในการออกแบบ ผู้ศึกษามีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจnamakipray ดังนี้

4.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งผู้ศึกษาพิจารณาไว้ว่ามีสาเหตุจากเพศหญิง เป็นเพศที่ชอบแสดงความคิดเห็นและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี แต่ในช่วงอายุ 31-35 ปี รวมถึงสถานภาพสมรส และการศึกษาระดับปริญญาตรี บ'งบอกรถึงประสิทธิภาพของความคิดเห็นอันเกิดจากความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ล้วนรายได้ 15,000-25,000 บาท ทำให้มีกำลังซื้อสูง เพราะที่จะกำหนดให้เป็นกลุ่มลูกค้า เป้าหมายของผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิกในโอกาสต่อไป

4.1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องจากผ้าไหมและสนใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมประเทชุดทำงาน การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เคหะลีงท่องเพื่อใช้เป็นของฝาก/ของที่ระลึกมากที่สุด ความชอบส่วนตัวเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อ โดยมีประโยชน์ใช้สอยเป็นประเด็นในการเลือกผลิตภัณฑ์ จากข้อมูลจึงให้ความสอดคล้องกับงานศึกษาครั้งนี้ว่า เคหะผลิตภัณฑ์ลีงท่องจากผ้าไหมมัดหมีบातิกทั้ง 3 ชนิด คือ หมอนอิง ผ้าคาดเตียง และโคงไม้ไฟ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อจากผู้บริโภค เนื่องจากมีความสวยงามแปลกใหม่ในด้านลวดลาย สีสันของผ้าไหม

รูปทรงของผลิตภัณฑ์ มีประโยชน์ในการใช้สอย และใช้เป็นของฝาก/ของที่ระลึกได้

4.1.3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์ เคหะลิ้งทອจากผ้าไหมมัดหมีบाटิกทั้ง 3 ชนิด คือ หมอนอิง โคมไฟ ผ้าคาดเตียง ด้านรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยโดยรวม พบว่า อุปนิสัยระดับมาก และ ด้านลวดลาย สีสัน ราคาอยู่ในระดับมากเช่นกัน

4.1.4 กลุ่มเป้าหมายตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ หมอนอิงมากที่สุด ล้วนชุดผลิตภัณฑ์หากมีจำหน่าย จะเลือกซื้อลวดลายกุยง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการซื้อ ชุดผลิตภัณฑ์ คือ ความสอดคล้องของลวดลาย เนื่องจากเมื่อจัดเป็นชุดผลิตภัณฑ์ลวดลายกุยงให้ความรู้สึกส่งงาม หรูหรา เหมาะสำหรับการนำไปตกแต่งห้องรับแขก และสถานที่ต่าง ๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ล้วนลวดลายพร้อมไม่มีสีอีสิ่งความรู้สึก อ่อนโยน ผ่อนคลายจึงเหมาะสมในสถานที่ ๆ เป็น ส่วนตัว เช่น ห้องนอน ลวดลายใบหนาคนอัน สร้างสรรค์จากใบหน้าของนางอัปสรา ซึ่งมัก ปรากฏในลิ้งก่อสร้างจากโบราณสถาน ดังนั้น แม้ จะยิ่งแย้มแต่ก็สื่อถึงความรู้สึกสงบ น่าเกรงขาม จึงเหมาะสมสำหรับตกแต่งในห้องสมุด ห้องทำงาน เป็นต้น

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาผ้าไหม มัดหมีลุรินทร์ ด้วยกระบวนการทางเทียนแบบบाटิก ทำให้ได้ผ้าไหมมัดหมีบაटิก ซึ่งถือเป็นองค์ความรู้ ใหม่ด้านกรรมวิธีการผลิตผ้าไหมมัดหมีลุรินทร์ จึง

ควรมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผ้าไหมมัดหมี บაटิก ลูกลุ่มเป้าหมายในจังหวัดสุรินทร์ เพื่อนำไป พัฒนาอาชีพให้ยั่งยืนต่อไป

4.2.2 การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาความพึง พอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์เคหะลิ้งทອจาก ผ้าไหมมัดหมีบაटิก ดังนั้น หากต้องการผลิตเชิง พาณิชย์เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ผู้ลุนใจ ควรทำการศึกษาต่อยอดด้านต้นทุนการผลิตและ การตลาด เพื่อการส่งเสริมให้ครบกระบวนการ สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

5. เอกสารอ้างอิง

- บุญชุม ศรีละอاد. 2545. การศึกษาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุริวิสาณ์, ประวัติผ้าบაติก. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก http://www.oknation.net/blog/hason/2009/08/04/entry-1_23 พฤษภาคม 2556.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544. ระเบียบวิธีการวิจัยทาง สังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิสัน พองศรี. 2552. ศึกษาทางการศึกษา. พิมพ์ ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: บริษัท ด่านสุทธิ การพิมพ์ จำกัด.
- สมหญิง ชุประยูร. 2550. องค์ความรู้การพัฒนา ผลิตภัณฑ์ไหมไทย. สถาบันหม่อนไหม. แห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้า ลิริกิติ์พระบรมราชชนนิ�ุ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์. ม.ป.ป.